

Skrøbelev, den 14. Febr. 1940.

Kære Martinus!

Egentlig har jeg ikke andet paa Hjerte i Dag, end jeg gerne vil sende Dem en kærlig Hilsen. Det er Dem, som jeg og saa mange andre kan takke for, at vi har Fred i Sindet trods alt det skrækkelige, der foregaar paa vor Klode.

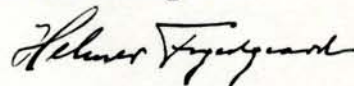
Jeg har lært en ung Fynbo at kende. Han er Landmand og vil gerne bort fra sit Arbejde, fordi han saa nødig vil leve af det dræbende Princip, og nu søger jeg at hjælpe ham. Det er saa dejligt at træffe Mennesker, som ikke blot studerer Aandsvidenskaben, men ogsaa vil leve den. Samme unge Mand havde i mange Aar lidt meget under Ensomhed og blev ligesom jeg betragtet som en Særling af sine Omgivelser paa Grund af sine Idealer. Men saa kom han i Forbindelse med Deres Arbejde, og det blev den store Lykke. Han skriver bl.a.: "Jeg længtes saa stærkt mod Skønhed og Harmoni, at jeg følte Smerte derved, men ingen Steder i Livet fandt jeg denne Fred og Skønhed, som jeg tidligt og sent higede imod. Tænk Dem derfor, hvilken Oplevelse det var for mig, da jeg lærte Martinus og hans Arbejde at kende! Det var, som noget af Himlen havde aabnet sig for mig, og jeg saa, at det Lys og den Salighed, som jeg havde fantaseret om hele mit Liv, var Virkelighed."

Jeg glædede mig saa meget over dette, og jeg citerer det her for ogsaa at glæde Dem, kære Martinus. Folk, som bor i Byerne og har Adgang til saa meget, forstaar det maaske ikke helt til Bunds, men jeg kender af Erfaring, hvordan det er at være aandeligt ensom paa Landet, hvor den, der er anderledes end andre, helst skal kanøfles. Der skal en kolossal aandelig Kraft til at holde paa Idealerne, naar man er alene under saadanne Forhold. Det er en Lykke uden Lige - ogsaa for vi andre - naar et fint og kærligt Menneske som den unge Mand her kommer i Forbindelse med Deres Sag, som ogsaa er vi andres Sag. Der er noget særligt ved de Mennesker, som for Alvor samles om Dem. Jeg møder det Gang paa Gang i de Kredse - disse fine, kærlige og følsomme Sind, som er et af Beviserne for det overordentlig høje Niveau, Deres Arbejde hviler paa. Men skønt Kærligheden overbeviser mig mest, saa maa jeg sandelig sige, at ogsaa i intellektuel Henseende faar vi det ekstraordinære. Jeg sluger den kosmiske Kemi med samme Graadighed som mange læser en spændende Roman. Hvor har De dog

gjort Livet rigt for os, kære Martinus. Selv om De maaske ikke hører saa ofte fra os ude i Landet, som staar i saa stor Gæld til Dem, saa skal De vide, at vi hver Dag sender mange kærlige Tanker over til Dem. Jeg mærkede det samme i den unge Fynbos Brev, og derfor fik jeg Lyst til lige at sende Dem denne Hilsen i fysisk Materie.

De kærligste Hilsner fra

Deres altid hengivne

P.S.

Jeg hører noget om, at der snart er lejet mange Huse i Kolonien ud til Sommer. Er der endnu et stort Hus at faa en af Ugerne i Juli? Eller bliver der Mulighed for i Aar at være i Kolonien i første Halvdel af August? Den Tid vilde passe mig ligesaa godt, og saa tar jeg da ikke Plads op for de mange, som kun kan holde Ferie i Juli. Og hvordan med Plads i Kolonien i Paasken eller i Pinsen? Vi er jo mange her i vor Kreds, som er interesseret.

Det er kedeligt, at Vinteren ødelagde Mogens Munchs Arbejde i Provin- sen. Vi havde ellers glædet os til at komme rigtig i Sving baade her og i Svendborg. Jeg sender en hjertelig Hilsen til Munch med Tak for Brevet, der i saa god Tid gav Meddelelse om Aflysningen. Vi haaber, at Sæsonen til Gengæld kan blive forlænget lidt i Foraaret. Det havde været Mening, at min Fætter Ib Mørk Hansen og jeg vilde have været med til Martinus' Foredrag i Man- dags, men ogsaa det hindrede Vinteren desværre.

For nogle Dage siden bestilte jeg 40 Mærkater pr. Postgiro. Hvis de ikke er afsendt, vil jeg være glad for at faa dem inden længe, da de ikke saa gerne maa savnes paa Brevene.